

1. jan. 1973

FAKTA

Dato:

1. jan. 1973

Sidetæl:

Notes 72-73 bd 6 s. 46-51

- Kælige mæder hvorpå man-
- nes kæk fløjter.
Dersom det finder hvad
det søger, har det ikke
større vordt end den sten
der ligger på stien"

J. Krisknummers.

1973

Paris

1-1-73.

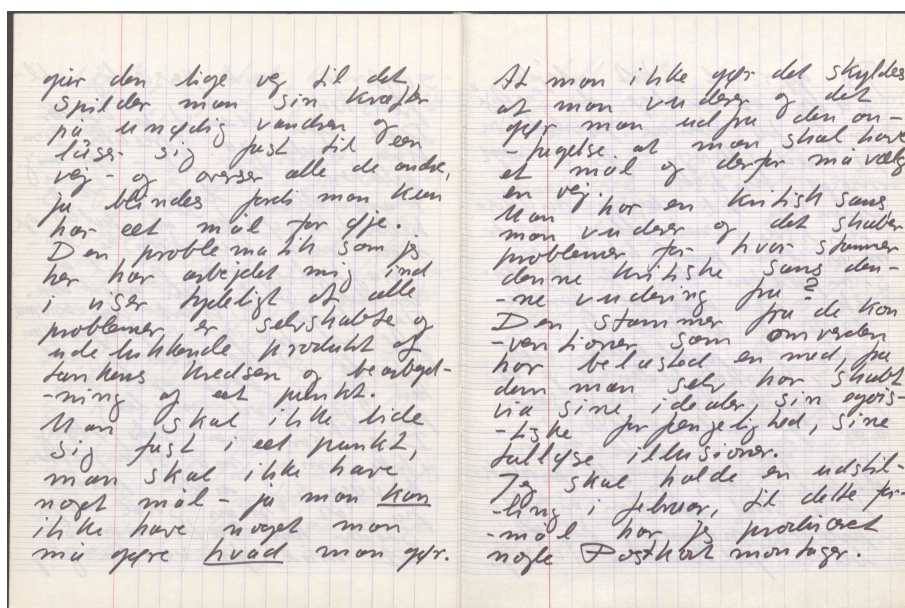
Hvorfor er det muligt
- vordt at undgå billedet,
eller i hvert fald materiel?
Er det egentlig muligt vordt
med en forkleaving?
Er det ikke tilstede i billedet
at konstaterer at materiel
virker som en hindring -
man for hvad - hvad er
der i materiel spiller vejen
for?
Det er formodentlig hele
den begrebs verden af kunst
som materiel repræsenterer.
Dette at materiel står
for en opfattelse af kun-
-sten som man af Mr. Hinden
står frem med over for. Kunsten
som æstetik, formalisme,

Det g. von skeligt for
 mig (j. generalisere, ikke)
 at finde malerikunsten
 væsentlig, på den anden
 side anser j. heller ikke
 skulpturen, teatret, litteratur-
 ren, musikken, filmen for
 særlig væsentlige.
 På den anden side j. abstrak-
 te, kunsten i det store
 g. hele, som den midt i
 har været praktisk for
 bebyggelsesfald.
 Det synes des, ikke at j.
 elsker en revolution i
 kunsten, men her der j.
 været i det af, men som

sugst en rent personlij uhl-
 pedtsked.
 Det den krenst i kender
 han byde paa stredet sin
 peltken i hke til - for mig.
 Paa doksed ligger i at p
 hellerike gnske at helle op
 med min krenstvanthe be-
 skafthjelse, men p vil at
 en der skal hen med den.
 Ja, beger sig kord den anome
 af at ho p i forvejn kren
 pfindes stedet hvor p vil
 hen og si blot gite mig
 p og meret muel.
 Da kan man selv felpet
 i hke man nu simpeltken
 bevde sig uden danke
 p or man skal nogen
 steder hen. Seer man sig
 et muel for vonden og

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

one get out his
Gym den hit den ne midtste
his hiske indstøtning overfor
min egen problematik
Så, som pøtten den at jeg
-sket at vise at ganske
bestemt ville de af mig
sælge for publikum. Det
vil i virkeligheden sige at
jeg pøtten på mig selv,
~~the~~ jeg vil være der
min gule i dette min
danske side af alle produkt-
-terne skal gymnastik en idet-
-prove (marxist) for at
blive god kendt. Hvi's jo

var helt alig, hvis j, ikke
 delte mig selv og, og god
 og en d'ring side så i se
 j, j, alt hvad j, havde
 modet det - det stemmer j,
 dog alt sammen men ja mig
 der ~~er~~ j, anser j, d'ring
 lige så vel som hvad j,
 anser j, godt. Men j,
 ønsker altså at omvænde
 hvem skal se og hende
 en bestemt side af mig.
 Er det nu j, j,?
 Kan man ikke tænke sig at
 der er nogle problemer som
 direkte er mislykkedes
 og som man der j, ikke
 ønsker at blande publi-
 kum med at se nu?
 Altså me omstændige med

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

han siger det publikum er
 en dærlig smeltet masse for
 at smelt og smelt og smelt
 af at de der ude i landet
 for os egen for penges hæl
 man siger han siger det -
 for man plejer jo ikke at
 være så fordomme for folk
 - de på publikums vegne.
 Selv følger man den vore
 modstand som de mislyk-
 -ke des fordi de ikke ser
 det den han siger man
 havde - at de på en eller
 anden måde ikke vil
 - præstille an selv - eller
 at man simpelt hen ikke
 selv kan lide dem - de
 skal selv følge med massen.
 Det gør man som regel
 af betingelse og der kan ikke

nægt at gøre med den mid-
 -lere kunst som overfor
 præstiller man ikke den
 massen - den kunst er
 - springer af ren og skær
 for penges hæl.
 I flere år har jo været
 besat af den nye midlere
 kunst fordi jo har ønsket
 at lade mig i en bestand
 skikkelse - ikke som jo
 at man som jo står
 at blive opfyldt altså en
 idealsag. Men
 Dette viser min vildeste
 af kongens hæl af om værdens
 dom - og den stærke af-
 -hængighed ~~hæder~~ de vil
 så sig at jo hele tiden søger
 en vej af et mål og ikke
 vil indrykke overfor

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mig selv og mindst af alt
over for publikum, at jeg
i hvert fald ikke ønsker
ikke at spørge om
at jeg meget bestemt
vej og ikke har noget
som helst mål.
Min forfærdig hed, min
drøm til Succi's, min
for længst efter at blive
akcepteret for mig selv
i en lille lille såvel over-
for mig selv som over for
publikum.
Der er det para doxale
ved his tanke at de for
gængere det er lykkedes mig
at overvinde alle forhind-
ringer i form af skæbne
problemer - og bare

har gjort hvad jeg havde lyst
til har jeg op nået den
Succi's som jeg har
jeg har op nået ved den lige
mål bevidste vej.
Derfor problemet er ikke
hvor man skal gå, kan
man måle længden, liden
længde er lidt mere behageligt,
man er se at man
allerede er og i den melle-
lange tid har været et
gode skyldige uden for maler-
kunsten domene - at man
ikke be holder at skæbne
skæbne, man er man
der i det øjeblik man
kan kan kun kan - i selve
de der øjeblik.